

William Blake – Svět v zrnku písku (přel. Jiří Valja)

Beránek

Beránku, kdo tebe stvořil?
Zdalipak víš, kdo tě stvořil?
Dal ti život, nasytí
travnatými pažity.
Dal šat hebký, vlněný,
bílý pro potěšení.
Dal hlas měkce laděný,
který po údolích zní.
Beránku, kdo tebe stvořil?
Zdalipak víš, kdo tě stvořil?

Beránku, slyš, kdo tě stvořil,
beránku, slyš, kdo tě stvořil.
Vždyť jste oba stejných jmen,
nazývá se beránkem.
A tak něžný, mírný byl,
že se v děcko proměnil.
Děckem jsem, ty beránkem,
já, ty, on jsme stejných jmen.
Žehnej tobě, kdo tě stvořil,
víš, beránku, ten tě stvořil!

Tygr

Tygře, tygře, skvoucí se
i v půlnočním pralese,
kdo jen moh být stvořitel
strašně plavných tygřích těl?

V propastech či v nebesích
plamen pro tvůj zrak se zdvih?
Jaká vynesla jej křídla?
Čí ruka jej uchvátila?

Kdo měl sílu a kdo znal
uhníst pro tvé srdce sval?
A když začalo už bít,
kdo si trouf je uchopit?

Kdo tě ukul? V celek slil?
V peci mozek vytavil?
Na kovadlinu tě nes,
sevřel onen strašný děs?

Když z hvězd v šípech slétla zář,
nebe zrosil hvězdný pláč,
nad tebou se pousmál
ten, co beránku tvar dal?

Tygře, tygře, skvoucí se
i v půlnočním pralese,
kdo si trouf být stvořitel
strašně plavných tygřích těl?

Poznámka pro zajímavost: tento soubor překladů Blakeových textů vyšel pod názvem *Svět v zrnku písku* v roce 1964 v pražském nakladatelství Mladá fronta a oproti originálu byl doplněn mottem, oním úryvkem z básně Františka Halase A co básník: „A levou chci jen psát / tygra i s beránkem.“

